

noget Samkvem med dem. Det var tre koldblodige Whiskydrikkere, der havde tumlet sig i alle Verdensdele og straks fra den første Dag havde behandlet ham — „Grønlænderen“, som de kaldte ham — med krænkende Overlegenhed, blandt andet fordi han udtrykte sig grumme maadeligt paa engelsk. I dette Forhold var der dog sket en Forandring, efter at han havde tilbragt Juleaften sammen med dem i Gæstgivergaarden „Den gode Nabo“, hvor de havde deres Tilholdssted. Han havde nemlig ved den Lejlighed drukket dem alle saa mægtigt under Bordet, at de to maatte lægges ind paa Gæstgivergaardens Seng og den tredje køres hjem paa en Trillebør. Med denne Bedrift betragtede han sin Ære som genoprettet, og de tre Værkfæller forandrede virkelig ogsaa fra den Dag fuldstændig deres Opførsel overfor ham. Alligevel søgte han ikke deres Selskab og viste sig kun sjelden i „Den gode Nabo“.

Han tilbragte de lange Aftener hjemme hos sig selv, beskæftiget med at læse; og det blev som oftest sent, før han slukkede sin Lampe. Han havde paany og med al sin jyske Stædighed givet sig i Kast med en Kundskabstilegnelse, der laa hans Fagstudium fjern; ikke — saadan som Aaret forud — bare for at tilfredsstille en forfængelig Lyst til at kunne snakke med om alt og i det hele komme paa Højde med Tidens Selskabsdannelse, men af virkelig, dybt fornummet Trang til en mere indgaaende Viden, en grundigere befæstet Livsanskuelse. Han gik ganske planmæssigt frem i sin Læsning. Vant, som han fra Matematiken og Naturvidenskaberne var, til at søge Beviset gennem ubrudte Slutningsrækker gik han bestandig fra den ene Bog over til saadanne andre, hvortil der paa en eller anden Maade blev henvist